

βελτιώσιν, νὰ διδῶνται τὰ αἰτιατὰ ἐπιφελῆ, τὰ προ-
οδευτικά, ὅπως ἐξελειφθῇ ἡ κακὴ ἐξίς, καὶ ἀποξεί-
σθῃ ἡ πρόκλησις. Ὅτι δὲ συνεργάζομεθα καὶ ἡμεῖς
ἐν ταῖς νήσοις καὶ τείνομεν εἰς κοινωνικὰς βελτιώσεις,
ὡς ῥίψομεν τὸ βλέμμα ἐπὶ τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν
ἐπιτηδευμάτων ἐν ταῖς νήσοις ἡμῶν ἐπὶ τοῦ παρελ-
θόντος μετερχομένων. Καὶ τούτων ὅς συγκρίνομεν
τὴν τότε δυσχέρειαν καὶ χαλεπότητα πρὸς τὴν ση-
μερινὴν ἀπλοποίησιν, συντάλαιν καὶ ἀμοιβὴν διότι
ὁ ἱατρὸς π. γ. ἐπὶ τοῦ παρελθόντος μὲ πολυειδῆ καὶ
πολυσύνθετα φάρμακα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν περὶχε-
τὰ πρὸς θεραπείαν τῷ πάσχοντι. Παντοίας δὲ γοη-
τείας καὶ ἱατροσοφίας, πλάνοι καὶ ἀγύρται, ὡς
νὰ μὴν ἤρκει ἡ ἐπιστήμων θεραπεία τοῦ ἱατροῦ ἐ-
χρῶντο τοῖς νοσοῦσιν. Ὁ δικηγόρος, ὅπως δικηγο-
ρήσῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ πρακτορίου περὶ μι-
κρῆς τινὸς δίκης, ὥρειλε νὰ κλεισθῇ ὁλόκληρον μῆνα,
καὶ μελετήσῃ τὰ νομικὰ συγγράμματα, εἴτε μετ-
κομίσας ὁλόκληρον βιβλιοθήκην εἰς τὰ δικαστήρια,
καὶ δέσμιος δικηγόρων, διήρχετο ὁλόκληρους ἡ-
μέρας ὁμιλῶν, ἀγανακτῶν, φωνασκῶν περὶ ὑποθέ-
σεως ἥτις τὴν σήμερον δι' ὀλίγης ὥρας ἐκτίθεται.
Εἰς δὲ τὴν κουροτροσίαν, ἐνθυμούμαι, ὅτι ἐν τῇ
νήσῳ ἡμῶν οὐ μόνον ἡ κατὰ πειστικὴ σπαργάνωσις,
ἀλλὰ καὶ θηριακὰ καὶ ἄλλα ναρκωτικὰ προσφερόμενα
τοῖς παισὶν, ὁμοῦ μετὰ τῆς κοιτίδος κλονίζούσης ἀ-
δικόπως τὸ δυστυχὲς βρέφος, ἐξερρον αὐτὸ εἰς νευ-
ρικὴν χαλάρωσιν. Ὅλα δὲ ταῦτα νῦν ἐκλείπουσιν, καὶ
εὐτροφία ἐπιμελουμένη παρὰ μητέρων χειραγω-
γουμένων ὑπὸ ἱατρῶν καὶ ἐμπειρῶν τροφῶν, βελ-
τιοποιεῖται σῶμα καὶ διάνοια. Παραλείπω τὰ ἐρ-
γαλεῖα καὶ τὰς μηχανὰς πρὸς εὐδόωσιν τεχνῶν καὶ
ἐπιτηδευμάτων ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ παρ' ἡμῶν
εἰσυχόμενα.

Ἡ ἀνάγκη, ὁ χρόνος καὶ εὐδόκιμος περίπτωσις,
αἱ προσκτώμεναι γνώσεις μετὰ τοῦ καλοῦ πρα-
δείγματος μεταβάλλουσι καὶ διορθόουσιν ἐξίς
καὶ συνηθείας καὶ διαγωγὴν, καὶ πᾶν πρὸς πρόοδον
τοῦ κοινωνικοῦ σώματος εἴτε ἠθικόν, εἴτε φυσικόν,
εἴτε τεχνικόν συντεῖνον. Τὸ νὰ θεωρῇ ὁμοῦς ὁ Κύ-
ριος Λαοκαράτος, ὅτι αἱ παρ' ἀτόμων τινῶν ἐλλεί-
ψεις πρὸς κατάρτισιν εὐτυχοῦς οἰκογενείας τοῦ Ἑλ-
ληνος, εἶναι κακοβουλία καὶ ἐγκληματικαὶ διαθέσεις
τῶν συμπολιτῶν Κεφαλληνῶν, πλὴν καὶ κοινωνικὰ
ἄξια τῆς σταλιτείας καὶ τοῦ ὀνειδισμοῦ διὰ συγ-
γράμματος ἀποκρύφων, εἶναι πρόδηλος ἀδικία. Το-
σαῦτα περὶ τῶν διζυρομένων ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν
οἰκογενειακῶν ἀποκρύφων τῆς Κεφαλληνίας. Μετα-
βαίνω δὲ καὶ εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἠθολογίας.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ.

Πλὴν τῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων ὧν τὴν κα-
τασκευὴν εἶχε παραγγείλει ἡ Ἑλ. Δημητρίκη κυβέρνη-
σις ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ἀπεφάσισε νὰ ἀποκτήσῃ καὶ
τινα ἄλλα διὰ τὸ πολεμικὸν αἵτης ναυτικόν.
Ἐκ τούτων ἐν, ἡ Παρόπη, μεταβαίνοισα ἐν-
ταῦθα, περιέπεισε κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας
εἰς ἓνα τῶν ἀμειδίκτων ἐκείνων τυφόνων ὅτινες
ἐπικρατήσαντες κατὰ τὸν ἐρεσιῶτα χειμῶνα ἐξ-
ηγάγησαν πλῆθος καὶ ἰστιοφόρων καὶ ἀτμοκινήτων
πλοίων καὶ προσαράξασα εἰς τι ἀκρωτήριον, ἐν-
τόχρησε τὰ ἴδη καὶ σωζόμενον τὸ πλήρωμα αὐ-
τῆς. Καθ' ὅς ἐλάβομεν πληροφορίας, οἱ γενναῖοι
καὶ φιλότιμοι ναῦται μετὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῶν
ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ δόξαμιν, διαρκούσης τῆς τρι-
κυρίας καὶ μετὰ τὴν προσάραξιν αὐτῇ, ἵνα σώ-
σωσι καὶ τὸ πλοῖον. Ἀλλὰ τὰ κύματα διέλυσαν
ἐπὶ τέλος αὐτό. Καὶ ὁ ἐν Δορδίνῳ δὲ ἡμέτερος
Γερ. πρόξενος Κ. Ἰωρλόης μετὰ τοῦ φιλογενοῦς
Κ. Γ. Μελά συνέτρεξαν δραστηρίως, ὡς καὶ ἐν-
ταῦθα τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, εἰς τε τὴν
περίθαλψιν τοῦ πληρώματος καὶ τῆς Παρόπης
τὴν σωτηρίαν.

Τὴν περὶ τοῦ ναυαγίου ἔκθεσιν τοῦ διευθυντοῦ
παραθέτομεν ἐνταῦθα ὡς περιέργον.

« Ἀκρωτήριον Πριόρ τῆς Ἰσπανίας.

» Τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1856.

» Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

» Με λύπην μου εἰδοποιῶ τὸ Σ. ὑπουργεῖον ὅτι
χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐναυαγήσαμεν εἰς τὰ βι-
ρειοδυτικά παράλια τῆς Ἰσπανίας εἰς τὴν θέσιν
Πριόρ τὸ δὲ ναυάγιον ἐγένετο ὡς ἀκολούθως.

» Ἀναχωρήσαντες ἀπὸ Κόρκ τῆς Ἰρλανδίας τὴν
10) 22 Δεκεμβρίου μετ' ἀνεμὸν Π. Μ. διευθυνόμεθα
εἰς Γιβραλτάρ τὴν δὲ 12/24 τοῦ ἰδίου περὶ τὴν
9 ὥραν π. μ. ὁ ἀνεμὸς μετεβλήθη εἰς Π. Γ. σφο-
δρότατος καὶ μετ' ἄλγεσιν κυματώδη, ὥστε τὸ πλοῖ-
ον κατ' οὐδέναν τρόπον δὲν κόυνατο νὰ ἀνθέξῃ ὡς
ἐκ τούτου ἠναγκάσθημεν νὰ ἀλλάξωμεν πορείαν καὶ
νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ προσορ-
μισθῶμεν εἰ δυνατόν εἰς Φάλλμουθ. Ἐνῶ δὲ διευ-
θυνόμεθα μετ' τοιαύτην πορείαν, περὶ τὴν 5 ὥραν μ.
μ. ὁ ἀνεμὸς μετεβλήθη αἶφνης εἰς Γ. Α, καὶ τό-
σον ἦτον σφοδρὸς, ὥστε μᾶς ἠνάγκασε νὰ ἀλλάξω-
μεν καὶ πάλιν πορείαν καὶ νὰ γυρίσωμεν ὀπίσω
διευθυνόμενοι εἰς Ο. Γ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνεμὸς καὶ
τὰ κύματα κῆξαν ἀδικόπως, ἠναγκάσθημεν νὰ
μεταχειρισθῶμεν καὶ πανία καὶ μηχανὴν διὰ νὰ ἀ-
πορρίνωμεν τὰ κύματα. Περί δὲ τὸ μεσονύκτιον
εἰσέβαλεν εἰς τὸ πλοῖον κύμα μέγα, τὸ ὅποιον
ἐθράυσε τοὺς φεγγίτας καὶ τὰ κομβοῦδια τοῦ θα-
λάμου καὶ τῆς μηχανῆς ὅπου εἰστέθησαν ἀρ-
κετὰ ὕδατα τὸ δὲ πλοῖον ἐβυθίστο, διότι καὶ μέ-

χρι τῶν κουπεσῶν ἐρῆναι τὸ ὕδωρ. Ὅλοι τότε εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, καὶ θεωροῦντες τὸν κίνδυνον, ἐβράχυσαν μὲ τοὺς μοχλοὺς διάφορα μέρη τῶν παραπετασμάτων, καὶ ἐξῆλθε τὸ περισσὸν ὕδωρ τοῦ καταστρώματος. Ἐπειτα μὲ τοὺς κάδους ἤρχισαν νὰ ἐκβάλλωμεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τὸν θάλαμον καὶ τὴν μηχανὴν ἐρῆναι δὲ αὐτὸ εἰς μὲν τὸν θάλαμον 4 πόδας ἄνωθεν τοῦ υποστρώματος, εἰς δὲ τὴν μηχανήν, μέχρι τῶν φούρνων, ὥστε ὁ λίγον ἐλείψει νὰ παύσῃ καὶ ἡ μηχανή. Ἡ θάλασσα αὕτη ἀρῆρται πολλὰ πράγματα ἐκ τοῦ καταστρώματος, καὶ ἐσύντριψε τὴν μίαν τῶν λέμβων, μολοντί αὐταὶ ἦσαν πρηγεῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, καὶ καλῶς στερεωμέναι.

» Τέλος πάντων ἠμπορέσαμεν νὰ ἐκβάλλωμεν τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ μὲ τοὺς κάδους, καθότι αἱ ἀντλῖαι τοῦ πλοίου καὶ ἐκεῖνη ἡ μεγάλη τῆς μηχανῆς ἀποκατεστάθησαν ἀχρηστοί, διότι οἱ γυιάνθρωποι διασκορπισθέντες ἀπὸ τὰ ὕδατα εἰτ' ἤχθησαν περὶ τὴν πρόπυλιν καὶ ἐπράξαν αὐτάς. Ἐν τούτῳ ὁ ἄνεμος καὶ τὰ κύματα πύξκνον ἀδικόπως, ὥστε καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμεθα ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν εἰς μεγάλητον κίνδυνον, διότι ὅλοι ἡμεῖς κατυδρεγμένοι καὶ ἀδικόπως ἐξηλασθησόμεν νὰ ἐκβάλλωμεν τὰ ὕδατα τῆς μηχανῆς μὲ τοὺς κάδους. Περὶ δὲ τὰς τρεῖς μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ ἄνεμος καὶ τὰ κύματα ἐτι σφοδρότερα ἐγένοντο, ὥστε διὰ νὰ ἐλαφρώσωμεν τὸ πλοῖον νὰ μὴ βυθίζεται ἀπὸ τὰ κύματα, ἠναγκάσθημεν νὰ ῥίψωμεν εἰς τὴν θάλασσαν περίπου τῶν 100 μωδερίων. Ἐπειτα δὲ διὰ νὰ μὴ αἰσθανθῇ τὸ πλοῖον τὸ ἔρμα, ἐρρίψαμεν ἐκ τοῦ καταστρώματος τὰ πινέλια καὶ τὴν συντριφθεῖσαν λέμβον, καὶ ἐκ τοῦ υποστρώματος τοὺς τόνους καὶ διάφορα πανία ἐκ τῶν ἐν ἀποθέσει, ὥστε μ' ὅλας ταῦτας τὰς προσπάθειάς ἀπερύγχαμεν νὰ βυθισθῶμεν εἰς τὸ πέλαγος.

» Τὴν δὲ ἐπιούσαν, 13/25 τοῦ ἰδίου μηνός, ὁ ἄνεμος ἐγύρισεν Π. Μ. ἐτι σφοδρότερος καὶ τὰ κύματα πολὺ γυγνυταῖα, ὥστε εἰσέρχοντο πλέον ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸ πλοῖον. Τότε μὲ τὰ ἐπὶ λοιπὰ ἐκ τῶν ἐν ἀποθέσει πανίων ἐπεριτυλιζάμεν τοὺς φεγγίτας καὶ τὰ κουδούσια καρφόνοντας αὐτὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος· ἀλλὰ περὶ τὴν μεσημέριαν ἐν ἄλλῳ μέγαν κύμα εἰσέπεσεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐξέσχισε τὰ καρφωθέντα πανία, ὥστε εἰσέχθη πάλιν ἀρκετὸν ὕδωρ εἰς τὸν θάλαμον καὶ εἰς τὴν μηχανήν· ἐχάλασε δὲ καὶ τὰς πυξίδας, ἐσύντριψε μέρος τοῦ παραπετάσματος, καὶ ἔφερεν ἡμεῖς εἰς ἀπελπισίαν, ὥστε ἐβιάσθημεν καὶ αὐθις νὰ ἀλλάξωμεν πορείαν διὰ νὰ ἐρχωνται τὰ κύματα ὅλως διόλου εἰς τὴν πρόμηναν, μολοντί καὶ ἐκεῖθεν ἐρχόμενα δὲν ἐλείψαν νὰ ἐμβάινουν συχνὰ εἰς τὸ πλοῖον. Ἐτέθησαν τότε 4 ἄνδρες εἰς τὸ πηδάλιον, δύο νὰ προσέχουν τὸ πηδάλιον καὶ δύο τὰ κύματα διὰ νὰ προειδοποιῶνται οἱ πηδάλιουχοι νὰ τ' ἀποφεύγουν ἐπιτηδεύως. Ἀλλ' ἡ ἀλλαγὴ αὕτη τῆς πορείας μᾶς ἔφερεν εἰς ἐτι μεγαλύτερον ἀπελπισίαν· διότι εἰσερχόμεθα εἰς τὸν τρομερὸν κόλπον τῆς Γα-

σκονίας, εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα τῆς Ἰσπανίας, τῇ ὁλῶς διόλου ἐπικίνδυνῃ καὶ ἀλίμενῃ. Περὶ τὴν ἑσπέραν συνεκρότηται συμβούλιον μετὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ, τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τῶν ἐμπειροτέρων ναυτῶν περὶ τοῦ κινδύνου, οἵτινες ὡμολόγησαν ὅτι βλέπουν τὸν κίνδυνον, καὶ ὅτι τὸ πλοῖον ἦτον ἀδύνατον νὰ λάβῃ τὰ κύματα ταῦτα πλῆρως ἢ εἰς τὴν πρόραν· τότε ἐσκέφθη νὰ προσορμίσω εἰς τὸ πλοῖον εἰς κανὸν ὀρμητήριον διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ τὸ σείσωμεν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς ἀπείχαμεν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς περὶ τὰ 80 μίλια, διέταξα νὰ βραδύνεται ἡ ταχύτης τοῦ πλοίου ὅταν παρέρχωνται τὰ μεγάλα κύματα διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἡμέρα.

» Ἐπῆλθε τέλος πάντων καὶ ἡ 14 δυστυχῆς πρὸς ἡμᾶς ἡμέρα, ὅτε εὐρισκόμεθα 20 μίλια σχεδὸν μακρὰν τοῦ ἀκρωτηρίου Ποιόρ. Περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. ἐπλησιάζαμεν καὶ εἶδομεν ἐπ' αὐτοῦ φανόν· ὑψώσαμεν τὴν σημερινὴν τοῦ πιλότου καὶ τὴν τῆς πρόμνης μὲ σημείον ἀνάγκης, ἀλλ' οὐδὲν σημείον ἐλπίδος εἶδομεν. Ἐτοιμάσαμεν τέλος πάντων τὰς ἀγκύρας, καὶ ἀπερρασίσαμεν νὰ πλησιάσωμεν πρὸς τὸ ἀκρωτήριο· ἀφοῦ δὲ ἐπροχωρήσαμεν, ἔσωθεν αὐτοῦ μᾶς ἐπαρυσιάσθησαν τρομεραὶ ξηραὶ καὶ τόπος βραχύντης, ὅπου τὰ κύματα κτυποῦντα ὑψοῦντο ὑπὲρ τὰ 300 μέτρα, ὡς εἰκάζομεν. Εἶδομεν τότε ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ ἀγκυροβολήσωμεν ἐκεῖ, διότι τὸ πλοῖον ἤθελε βυθισθῇ εἰς τὴν στιγμὴν, καὶ οὔτε ἵχνος ἐξ ἡμῶν ἤθελε φανῇ· ὅθεν ἐσκέφθη πῶς νὰ σώσω τὸ πλήρωμα, καὶ ἀφοῦ ἐπλησιάζαμεν πλῆρως ὀλίγον καὶ ἀρκετὰ πλησίον τῆς ξηρᾶς, ἐπαρυσιάσθη ἀμυῶδες μέρος, καὶ ἐκεῖ ἐναυαγήσαμεν.

» Ἀλλ' ὁ κίνδυνος ἦτον τότε πολὺ μεγαλύτερος, προκειμένου πῶς νὰ ἐξέλθουν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν ξηράν, μολοντί εἰς τὸ παράλιον εἶχον συναχθῇ περίπου τῶν 300 Ἰσπανῶν διὰ νὰ ἡμπορέσουν νὰ μᾶς σώσουν· ἡμεῖς δὲ ὅλοι ἡμεῖς ἐπᾶνω εἰς τοὺς ἰστούς διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀρπάσουν τὰ μεγάλα κύματα. Ἀπορρασίσαντες ἐπὶ τέλους ἐρρίψαμεν εἰς τὴν θάλασσαν ἓνα σημαντὲρον μὲ σχοινίον, τὸν ὅποιον τὰ κύματα ἐρρίψαν ἔξω καὶ ἔλαβον οἱ Ἰσπανοὶ· εἰς τοῦτο δεθείς· εἰς νὰ ἐξέλθῃ ἡρπάχθη ἀπὸ τὰ κύματα, ὥστε τὸν ἔσυραν ἔξω διὰ τοῦ σχοινίου οἱ Ἰσπανοὶ σχεδὸν ἡμιθνή. Δὲν ἐτύλματε πλέον ἄλλος νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ἐρρίψαμεν τὴν λέμβον μὲ πολὺν κίνδυνον, καὶ εἰσελθόντες μερικοὶ εἰς αὐτήν, ἐσύροντο διὰ τοῦ σχοινίου εἰς τὴν ξηράν· ἀλλὰ τὸ κύμα ἀνέτρεψεν αὐτὴν αἰφνης, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐσώθησαν ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν ἡμιθανεῖς. Ἐσύραμεν πάλιν τὴν λέμβον πρὸς τὸ πλοῖον μὲ τὰ σχοινία, ἀφοῦ ἀρῆρταν οἱ Ἰσπανοὶ τὰ ὕδατα, καὶ εἰσελθόντες καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐξῆλθον μὲ τὸν αὐτὸν κίνδυνον, διότι ἀνατρέπη καὶ πάλιν ἡ λέμβος, καὶ ἐπώθημεν παρὰ τῶν Ἰσπανῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ ἐκινδύνευσαν διὰ νὰ μᾶς σώσουν. Αὐτοὶ μᾶς ἔλαβον ἔπειτα εἰς τὰς καλύβας των, μᾶς ἐνδύσαν, καὶ ἀνεζήσαμεν, ὥστε χρεωστοῦμεν μεγάλης χάριτος εἰς τοὺς ῥηθέντας χωρικοὺς.

« Ἀλλ' εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς δεινὴν θέσιν, διότι εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἡ τύχη μᾶς ἐρρίψεν Ἑλλήν πρόξενος δὲν ὑπάρχει, διάλεκτον δὲν γνωρίζομεν νὰ ἐξηγηθῶμεν, χρηματικὸν δὲν ἔχομεν, μὲν δὲ ἐσώσμεν σήμερον ὀλίγα τρόφιμα, μὲ τὰ ὅποια θὰ ἀπεράσωμεν ὀλίγας ἡμέρας.

» Διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ σπεύσῃ ν' ἀποστείλῃ τινὰ διὰ νὰ μᾶς ἐξάγῃ ἐντεῦθεν.

» Παρατηρῶ εἰς τὸ Σ. ὑπουργεῖον, ὅτι τὸ πλοῖον ὃν σιδηροῦν δὲν διελύθη ἀλλὰ μένει ἀκέραιον· ὁ ἐφοπλισμὸς καὶ ἡ ἀποσκευὴ εἶναι σῶα, καθὼς καὶ ἡ μηχανή, καὶ δύνανται εὐκόλως νὰ σωθῶν· ἐτέθησαν δὲ καὶ παρὰ τῶν ἀρχῶν στρατιῶται εἰς τὰ παράλια, ὥστε ἐλπίζω ὅτι οὐδεμίαν κατάχρησιν θέλει γίνει.

« Ὁ Διευθυντὴς

« Ε. Μ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ ».

Ο ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΚΑΙ Η ΕΥΓΕΝΙΑ

ἡ τῶν Γαλανθρακωρυχείων τὰ ἀπόκρυφα.

(συνέχεια. ἴδ. φυλλάδ. 165. σελ. 197.)

—•••••

§ Β'.

Δώδεκα ὥραι ἐν τῷ Γαλανθρακωρυχείῳ.

Ὅπως ἐννοήσωσι κάλλιον οἱ ἀναγνώσται ὅποιαν ἐντύπωσιν προξενεῖ ἡ ἐν γαλανθρακωρυχείῳ κατάχρησις, μεταφέρομεν τὸ ἐρεχθῆς χωρίον ἐφημερίδος τινὸς Γαλλικῆς (*).

« Ἴνα ἐννοήσῃτε τί σημαίνει ἡ ἐν ἀνθρακωρυχείῳ κατάχρησις, πρέπει νὰ φαντασθῇτε ὅτι ἵστασθε εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὑψηλοτέρου κωδωνοσχοῦ τῆς Παναγίης (Notre-Dame). Μικρὸν κυκλοτερὲς πλοῖον μὲν δύο ποδῶν τὸ βῆθος, ἀμυρταλάν· τευόμενον εἰς τὸ ἄκρον σχοινίου, καὶ ἀπέχον τοῦ τείχους ὅσον τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος, ἐτοιμάζεται νὰ σᾶς φέρῃ εἰς τὴν γῆν. Ἡ στιγμή τῆς ἐπιβάσεως ἐρῆσεν! ἀποχαιρετίσατε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ νέφη! Προσεῖξατε! . . . Κινδυνεύετε νὰ κλίνετε τόσον πολὺ πρὸς τὸ βήραθρον ὥστε νὰ χάσῃτε τὴν ἰσορροπίαν. Εἶναι φορικῶδες στιγμή! Πρέπει νὰ θέσῃτε τὸν ἓνα μόνον πόδα ἐν τῷ κανίστρῳ. . . θέσατέ τον ταχέως καὶ ἰδοὺ κατεβυθίσθητε. . . ! »

Μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης ἡ Εὐγενία ἀνέστειλλεν δυνάμει τὸ δυνατόν τοὺς φόβους αὐτῆς· ἀλλ' ὅτε ἐφθασεν ἡ στιγμή καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ ὑπερπηδῇ τὸ

κενὸν διάστημα ἵνα ἐπιβῇ εἰς τὸ σκάφος, ἡσθάνθη τὸ θάρος αὐτῆς ἐκλείπον, καὶ ἀνεγνώρισε ἀκουσίως·

— Κρατήσατέ με, θὰ πέσω . . . !

— Θάρρει, ἀνέκραξε ταυτοχρόνως γνωστὴ τις ρωνή, τὴν ὁποίαν ἡ κόρη ἀνεγνώρισε· στραφεῖσα δὲ εἶδε τὸν Φραγκίσκον, τὸν ἐργάτην τῆς γῆς, ὅστις ἐπανελάβε·

— Θάρρει· ἡ θεία πρόνοια σὲ προστατεύει!

Ἐν τούτοις ἡ στιθερὰ χεὶρ τοῦ Θωμᾶ ἀναρπάσασα τὴν νέαν τὴν ἔθεσεν ἐν τῷ κανίστρῳ μεθ' ὅσης εὐκολίας θέτομεν φιάλην ὕδατος ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ τινόντι, εἰς ἡμᾶς μὲν φαίνεται λίαν δυσχερὲς ἡ ἐν γαλανθρακωρυχείῳ κατάχρησις· οἱ ταλαίπωροι δὲ μὲν ἐκείνοι ἐργάται καταβλίνουσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς μεθ' ὅσης εὐκολίας γεγενηκὼς ναύτης ἀναβλίνει· εἰς τὰ ὕψη τοῦ μεσαίου ἰστού.

Ἀστάθμητος σχεδὸν καὶ σκοτοδινιωσὺς ἡ Εὐγενία, ἐκράτει ἰσχυρῶς τὸ σχοινίον ἀφ' οὗ ἐξήρτητο τὸ κανίστρον, ἔθελον εὐτυχῶς ἀμρότεροι οἱ μικροὶ αὐτῆς πόδες· ἐχώρησαν. Καθόσον δὲ ἐβυθίζετο ὑπὸ τὴν γῆν ἡσθάνετο αὐξάνουσιν τὴν ἀγωνίαν τῆς· ἐβλεπε βεβημένον τὸν ὀρίζοντα νὰ σμικρύνηται, τὴν ἡμέραν νὰ δύνῃ ταχέως, τὸν αἶρα νὰ καθίσταται σπανιώτερος, καὶ τὴν θερμοκρασίαν νὰ ὑπερυψοῦται. Καὶ νῦν μὲν καταπτώσεις ὕδατος ἐθούρουν τὰ ὠτά τῆς ὥσαντι λάβροι καταρρέαται κατέπιπτον βιαίως, ἄλλοτε δὲ ἡ ὄρασις αὐτῆς προσεδάλλετο ἀπὸ τὴν λάμψιν καὶ τὴν θερμότητα τῶν μεγάλων πυρῶν (*) παρὰ τὰ ὅποια ὤφειλε νὰ διαβῇ. Τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἦν λίαν τεταραγμένον, τὸ χροῖμα εἰς ἄκρον ὑλλωμένον καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα ἀμφέβαλλε καθ' ἑαυτήν, ἂν ζῇ ἔτι ἢ ἂν μεταβλίνῃ εἰς τόπον ἀγνισμοῦ. Τέλος, θόρυβοι νέοι καὶ ἤχοι ἀνθρωπίνων φωνῶν ἀνῆγγελλον εἰς αὐτήν, τότε μόνις ἀννήψασαν, ὅτι τὸ τέρμα πλησιάζει. Ὅτε δὲ τὸ κανίστρον κατετέθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ δυστυχὴς κόρη δὲν ἐτόλμα κατ' ἀρχάς οὔτε νὰ κινήσῃ τὰ βλέμματά της ὑψώθησαν μετὰ τρόμου πρὸς τὸ ἄπειρον διάστημα ὅπερ διήλθε. Μόνις ἐν μέσῳ τοῦ σκότους διέκρινε λαμπρὸν τι σημεῖον, τὸ ὅρα τὸν μέρος τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ τρέμουσα καὶ ἐξασθενημένη ἐπροχώρησεν ὀλίγα βήματα πρὸς βράχον ἐνθα καταπεσοῦσα ἐκάθισεν.

Ὅντα ἀλλόκοτα ἐκινούντο καὶ μύριοι στενοὶ καὶ ζοφεροὶ διάδρομοι ἐφαίνοντο περὶ αὐτήν· ὁ δὲ λαβύρινθος ὅλος, οὐτινος οἱ θόλοι ἐσεύοντο κάποτε ἀπὸ ὑποχώρους ἐκπυρσοκροτήσεις, ἀντήχει φορικῶδες ρωνὴ καὶ ἄγρια ἄσματα (**). Πλείστα κάτοπρα κατὰ διαστήματα τεθιμένα, εἰς ἃ ἀντανεκλάτο τὸ φῶς, ἐβυθίσθησαν τὴν Εὐγενίαν, ὅτε οἱ ὀρθαλμοὶ τῆς ἐξοκειώθησαν μετὰ τοῦ φωτὸς τοῦ λαβυρίνθου, νὰ δια-

(*) Εἰς τὰ πολλὰ βαθύα γαλανθρακωρυχεῖα διακρίνεται τὴν εἰσοδὸν, ἥτις ὁμιάζει φρέαρ, εἰς δύο ἢ τρία τμήματα καλῶς διακοπτόμενα. Εἰς ἑκαστὴν δὲ αὐτῶν ἀνάπτουσι μεγάλα πυρὰ, αὐτὰ σφύρουσι ἀκαριαίως τὸν ψυχρὸν αἶρα, ὅστις ἀκολουθεῖ δὲ θυρίδων διανέμεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ γαλανθρακωρυχείου.

(**) Μεταχειρίζονται τὴν πυρὶδα διὰ νὰ ἀποχωρίζουσι τοὺς μεγάλους βράχους.

(*) Europe industrielle,